

Осиновени.

(Коледно разказче).

Запалени сж свѣщичкитѣ на Коледната елха. Свѣтътъ тѣ като очичкитѣ на златни звѣзди, що скромно надничатъ отъ тъмно-модри небеса.

Около елхата играятъ малки дѣчица. Тѣ сж облечени въ нови, скъпи дрешки. Всички сж радостни. Веселитѣ имъ разговори и кръшния имъ невиненъ смѣхъ се носятъ изъ богатия салонъ, освѣтенъ съ голѣмъ, стъкленъ електриченъ полилей.

Тукъ сж бащата и майката на онова тѣхно другарче, което миналата Коледа бѣ между тѣхъ.

Добрия дѣдо Господъ пожела и прибра на небето тѣхното момченце — мила, свидна рожба.

Смъртъта на дѣтего потопа въ безутѣшна скръбъ майката и бащата.

А тѣ сж състоятелни хора. Иматъ двѣ голѣми гевгирени кжщи въ центъра на града.

Мжжътъ е банкеръ. Разполага съ несмѣтно богатство.

Майката върши благотворителностъ съ най-широка и щедра ржка.

Дѣто нищета царува и нанася смъртни удари, тамъ тя е въ първия редъ на борцитѣ.

Почина тѣхния Свилень, Умрѣ доброто дѣте, като остави свѣтли спомени въ душитѣ на всички, които го познаваха.

Слѣдъ родителитѣ останаха да тжжатъ другарчетата му.

За да почетатъ паметъта на дѣтето си, и да не оставятъ спомена по него да заглъхне въ сърдцата на неговитѣ врѣстници, тѣ укичиха тая елха и купиха много подаръци.

Бащата и майката сж седнали край залалената камина и наблюдаватъ веселитѣ и палави дѣчица.

Любуватъ имъ се презъ сълзи.